

Nordic Fires 2019

Čáslavští piloti se zúčastnili cvičení
ve Švédsku, které vyvrcholilo ostrými střelbami

report

Připraveno
ve spolupráci
s redakcí:

Ztížené podmínky při prvním seznamovacím letu

Čáslavští piloti se zúčastnili cvičení ve Švédsku, které vyvrcholilo ostrými střelbami

Nordic Fires 2019

Po více než šesti letech se čáslavský pilotní a pozemní personál vrátil na střelby na testovací leteckou základnu ve švédském Vidselu, kde se konalo cvičení českého taktického letectva Nordic Fires 2019. Počátek cvičení byl ve znamení prvních seznamovacích letů, na něž navázaly naplánované první střelby raket AIM-9 Sidewinder.

„Máme za sebou první fázi cvičení, kterou byl přesun osob, letadel a materiálu. Jednalo se o více než 60 cvičících, čtyři letouny JAS-39 Gripen a tři letouny L-159 Alca. Potřebné vybavení a munice byly přesunuty po zemi ve čtyřech kontejnerech. Personál a drobnější materiál jsme přepravili letadly CASA C-295M z 24. základny dopravního letectva Praha-Kbely,“ shrnul velitel kontingentu a 21. křídla taktického letectva plukovník Jan Susekár.

Zajistili zázemí i pro letouny

Během prvního týdne vojáci zajistili zázemí jak pro letouny, tak pro piloty a zabezpečující personál. Školení vedené švédskými partnery bylo zahájeno poučením o pohybu na letišti a letových postupech a ukončeno meteorologickou předpovědí na následující týden se zaměřením na splnění nejdůležitější části cvičení Nordic Fires 2019, kterou jsou ostré střelby.

Cílem jsou takzvané fléry vypouštěné z dronu. Tento bezpilotní letoun měří více než šest metrů, váží téměř 650 kg a dosahuje maximální rychlosti přes 1 100 km/hod (0,93 Mach). Možnosti a zázemí, které nabízí střelnice ve Vidselu, patří k nejlepším v Evropě a plně splňuje požadavky pro provedení tohoto cvičení.

Několikaměsíční příprava

Příprava probíhala několik měsíců. Třeba samotná letadla byla vybrána už dva měsíce předem, aby měla dostatečný resurs (záloha provozní doby – dostatek letových hodin do dalších předepsaných prací). Hodně času zabrala příprava technického ujednání, což je vlastně smlouva mezi českou a švédskou stranou o průběhu a zabezpečení celého cvičení. Pro oba typy letadel (JAS-39 Gripen a L-159 Alca) v celkovém počtu sedmi kusů bylo zapotřebí připravit a následně přepravit značné množství materiálu potřebného k údržbě strojů a k tomu všemu odpovídající počet personálu. Důvodem je nejenom nezbytná údržba během cvičení, ale i fakt, že zásobování náhradními díly tak daleko od republiky není vůbec jednoduché a nikdy není dopředu jasné, co bude potřeba. Technický personál na základě zkušeností z předěšlých cvičení proto bere tak velkou zásobu náhradních dílů, aby byl schopen případně vyřešit i závady, které se běžně nevyskytují.

Cíle splněny

„Vzhledem k tomu, že cíl cvičení byl splněn a podařilo se nám zabezpečit nálet blížící se stům letových hodin, považují úkol pozemního personálu za splněný.

V případě závady na letounu ji bylo nutné ještě v ten den odstranit (opravit), aby byl daný stroj nejpozději druhý den připravený k plnění dalších úkolů cvičení. To kladlo na technický personál nemalé nároky. Musím vysoce ocenit přístup a nasazení technického personálu, který v místních chladných podmínkách pracoval výborně,“ shrnul cvičení a technické podmínky kapitán Jan Šafránek, který na cvičení řídil inženýrsko-leteckou službu. Cvičení samotné nebylo přínosem pouze pro piloty, ale i pro technický personál. Například došlo k porovnání našich bezpečnostních postupů pro práci s leteckou municí (nabíjení, kontrola zbraní, potenciální zádržky) se švédskými a lze konstatovat, že naše standardy jsou na vysoké úrovni.

Text: kpt. Marek Maxim Švancara
Foto: autor, Pavel Vaňha a Martin Král

Také naši specialisté z Centra CIRC uspěli na nejkompexnějším kybernetickém cvičení Locked Shields 2019

Stříbro pro Českou republiku

Největší a nejkompexnější cvičení Locked Shields 2019, které je pořádáno NATO Cooperative Cyber Defence Centre of Excellence v estonském Tallinu, umožnilo odborníkům v oblasti kybernetické bezpečnosti zvýšit své dovednosti v oblasti ochrany kritické infrastruktury v případě kybernetických útoků v reálném čase. Experti z českého týmu ve výsledku porazili dalších 21 týmů a skončili na krásném druhém místě za týmem Francie.

„S radostí českému týmu gratuluji. Z pěti účastí na cvičení být třikrát, jak se říká, na bedně, to už určitě není náhoda. Víím, že se za tím skrývá systematická a důsledná příprava. A také víím, že se příprava a vzájemná spolupráce celého týmu denně promítají do reálného světa, do aktuální vysoké úrovně české

kyberbezpečnosti,“ říká Dušan Navrátil, ředitel Národního úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost (NÚKIB).

Český tým byl složený ze specialistů Národního úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost (NÚKIB), sdružení CESNET a CZ.NIC, Masarykovy univerzity a dalších příslušníků ze soukromé i akademické sféry a ministerstev obrany a zahraničních věcí. Armádu ČR reprezentovali přímo na místě v Tallinu dva příslušníci Centra CIRC Agentury KIS, kteří v rámci zeleného týmu zajišťovali technickou část cvičení. Spolu s nimi byli čtyři zástupci z Národního centra kybernetické bezpečnosti členy bílého týmu, kteří řešili právní otázky a komunikaci s médii, další dva působili v červeném týmu, který vedl útoky. Členy modrého týmu, který působil

v Brně a měl za úkol zabránit útokům červeného týmu, byli další dva příslušníci Centra CIRC Agentury KIS.

Spolu se specialisty z České republiky bylo do cvičení zapojeno více než 1 000 odborníků z 23 týmů z celého světa. Letošní ročník cvičení zahrnoval zhruba 4 000 virtualizovaných systémů a více než 2 500 útoků.

Pro příslušníky Centra CIRC šlo opět o jedinečnou příležitost zapojit se do ochrany informačních systémů a kritické infrastruktury pod tlakem velkého kybernetického útoku. Jako členové modrého týmu měli za úkol zachovat provoz více než 150 komplexních IT systémů. V rámci realistických scénářů pomáhali zabezpečit systémy před útoky, které by mohly způsobit např. vážné narušení výroby a distribuce elektřiny, provoz komunikačních systémů, ale i narušení fungování zařízení na čištění vody a dalších důležitých složek infrastruktury.

Letošní ročník se od těch předchozích lišil v tom, že kromě technické části bylo cvičení zaměřené i na netechnické procesy podobných útoků. V hodnocení poroty byl kladen důraz na to, jak zvládaly jednotlivé týmy otázky novinářů i veřejnosti, aby zmírnily paniku, kterou by podobné útoky vyvolaly. Podobně na tom byly právní části týmů, které se staraly o to, aby jednotlivými zásahy nebylo porušeno mezinárodní právo. „Snažíme se technickou hru zpestřovat strategickými zásahy a právními otázkami. Například se ptáme, jak budete řešit pád dronu, co na to vaše vláda a řadu dalších otázek,“ uvedl ke cvičení Tomáš Minářík, dlouholetý zástupce NÚKIB ve výzkumném kybernetickém centru NATO.

Experti z českého týmu opět odvedli vynikající práci a potvrdili dlouhodobě výborné a vyrovnané výsledky.

Text: Lenka Farná, foto: archiv

Výběrové řízení k průzkumným týmům 4. brigády rychlého nasazení patří k nejnáročnějším v české armádě

Čtyři dny pod tlakem

Působit v hlubokém týlu nepřítel, získávat klíčové informace a předat je analytikům k vyhodnocení. To je úkol příslušníků průzkumných týmů bojových jednotek. Jejich informace jsou cenné pro velitele, kde a s jakým protivníkem se bude jednotka potýkat. Budoucí průzkumáci musí projít výběrovým řízením, které patří mezi ty nejnáročnější v české armádě.

Mít před sebou průzkumáka znamená, že před vámi stojí jeden z nejlépe vycvičených vojáků pro boj v týlu nepřítel. Dostat se k této prestižní jednotce 4. brigády rychlého nasazení ale není vůbec jednoduché. Na konci března se o tom přesvědčilo 26 příslušníků všech praporů brigády, výběrové řízení zvládlo a dokončilo pět účastníků.

Abyste do takového výběru mohli zájemci vůbec hlásit, musí splnit základní kritéria: z výročního přezkoušení dosáhnout na nejlepší hodnocení, musí splnit zdravotní a psychologické požadavky a u armády být alespoň dva roky. Tento základ pak uchazečům pootevře dveře k možnosti bojovat o místo u elity.

Odolnostověřila Ohře

„Jednotlivé disciplíny výběrového řízení sestávají instruktoři z velitelství 4. brigády rychlého nasazení tak, aby prověřilo komplexní připravenost účastníků,“

informuje vedoucí komise pro výběrové řízení k průzkumným týmům nadporučík Martin Čutta. „Čtyři dny jsou pod fyzickým a psychickým tlakem a při plnění úkolů hodnotíme nejen úspěšné zvládnutí všech disciplín, ale i iniciativu, týmového ducha a adaptabilitu.“

Bojová střelba, hvězdicový pochod, překonání vodní překážky broděním, topografické znalosti nebo třicetkilometrový pochod se zátěží. To jsou jen některé znalosti a dovednosti, které museli během čtyř dnů prokázat účastníci prvního letošního výběrového řízení k průzkumným týmům a operátorů C4ISTAR (Command, Control, Communication, Computers, Intelligence, Surveillance, Targets Acquisition & Reconnaissance) 4. brigády rychlého nasazení.

„Nejatraktivnější disciplínou bylo pro všechny určitě překonávání vodní překážky broděním,“ říká nadporučík Čutta. „Rozvodněná Ohře měla okolo 5 stupňů Celsia, řeka měla obrovskou sílu a neustále se měnilo

počasí. Tady se prokázala nejen fyzická připravenost účastníků, ale především psychická odolnost a odhodlání splnit nepřijemný úkol.“

Třetí den 13 účastníků z 26

K úkolům, které museli vojáci plnit, patřily teoretické i praktické znalosti ze zdravotní, topografické nebo spojovací přípravy. Střelba patří k hlavním dovednostem příslušníků armády. Proto této disciplíně věnují instruktoři brigády mimořádnou pozornost. Na pěchotní střelnici Vršovice u Loun dorazilo třetí den výběrového řízení už jen 13 z původních 26 účastníků. V první fázi střelecké přípravy museli prokázat teoretické znalosti formou testu.

„Naším cílem je prověřit účastníky během střeleckého nácviku ze střelby z různých poloh na různé vzdálenosti s využitím všemožných krytů, skrytů a překážek,“ konstatuje řídicí střelec starší instruktor

velitelství 4. brn praporčík David Berák. „Během časového limitu 4 minut a 30 vteřin musí zvládnout odsun raněného, zdolení překážky, střelbu na dlouhé i krátké vzdálenosti na terče různých velikostí, z různých pozic a použití při tom obě zbraně – útočnou pušku Bren 2 a pistolí CZ 75 Phantom nebo Glock, podle toho, u které jednotky slouží. Instruktoři kromě přesnosti a rychlosti zároveň hodnotí i manipulaci se zbraněmi a zachování bezpečnosti pro samotného účastníka i pro jeho okolí.“

Neustále ve střehu

Výběrová řízení k průzkumným týmům se záměrně konají na jaře a na podzim, tedy v době, kdy účastníci kromě znalostí a dovedností prověří i nejrůznější typ počasí. „Pořád máte za sebou strašáka, že něco nezvládnete a nezískáte dostatek bodů v jednotlivých disciplínách,“ svěřil se jeden z účastníků. „Do toho vám prší, teploty se pohybují od nočních minus pěti do plus dvaceti stupňů, jste neustále pod tlakem, protože

jednotlivé disciplíny na sebe navazují a vy víte, že je musíte nejen zvládnout technicky, ale musíte být neustále ve střehu, zda jste na něco nezapomněli,“ říká další z absolventů. „Stres hraje u všech velkou roli a s přibývajícím dnem se přidává i únava. Připadáte si jako papiňák, důležité je umět si najít ventil, nezranit se, orientovat se a nezmatkovat.“

Vojáci musí být také kdykoliv připraveni na bojový poplach, který je může poslat rovnou k plnění úkolů. Prověření uchazečů spočívá i v několika zkouškách připravenosti formou sbalení a nástupu.

K průzkumákům jen ti nejlepší

Pro všechny účastníky, kteří se do výběrového řízení přihlásí, je nejdůležitější zachovat si zdraví, mít trochu štěstí a splnit požadované limity.

„Snažíme se udržet stres účastníků na rozumné míře, i když víme, že za nesplněním limitů nebo úkolu není neschopnost, ale právě stres,“ vysvětluje

nadporučík Čutta. „Naší snahou je ale naplnit průzkumné jednotky kvalitními lidmi, kteří jsou týmovými hráči, mají rádi svou práci, mají motivaci a chtějí se v rámci specializace posunout výš. Naše kritéria jsou velmi náročná a splnit je opravdu jen ti nejlepší. V tomto konkrétním kurzu začínalo 26 příslušníků brigády, dokončit se ho však podařilo jen pěti nejlepším.“

Únava, bolest, spokojenost

Na pěti úspěšných vojáků, které se podařilo splnit všechny úkoly, dokončit výběrovky a dosáhnout požadovaných limitů, byla znát sice únava, ale zároveň z nich zářila spokojenost.

„Jsem rád, že to mám za sebou,“ svěřuje se jeden z nich. „Únava je znát, tělo bolí, ale je to prima pocit. Určitě se mi jednotlivé úkoly budou honit dlouho v hlavě, budu si to všechno znovu procházet, vím, kde mám rezervy a naopak, co mám namakáno. Sáhnout si trochu na dno a znát svoje limity je určitě důležité, ale je také dobré vědět, že když si myslím, že je to nadoraz, tak po překonání sebe sama zjistím, že to jde ještě dál. Jak říkám, prima pocit.“

Týmový duch a průzkumácké srdce

Nepodcenit přípravu, mít tu pravou motivaci a hlavně vědět, proč do výběrovky jdu. „Tohle by mělo procházet hlavou všem, než se přihlásí do výběrového řízení do průzkumných týmů,“ zdůrazňuje nadporučík Martin Čutta. „Další kolo výběrového řízení bude na podzim. Budu rád, když se do něj přihlásí ti, kteří mají týmového ducha, kus toho průzkumáckého srdce a chtějí patřit k těm nejlepším.“

Ne všem se však podaří mezi elitní jednotku 4. brigády rychlého nasazení dostat. Mnohdy za to mohou lehká zranění, která však nedovolují plnit další náročné úkoly, někomu se nepodaří dosáhnout na požadované limity.

„Nevnímám to jako svůj nezdar, spíš mě to motivovalo k lepší přípravě,“ říká jeden z těch, kteří neuspěli. „Zkusím to na podzim. Teď už vím, co mne čeká, musím se jen líp připravit a mít i kus štěstí. U průzkumu chci sloužit, vím, že na to mám.“

Text a foto: Jana Deckerová

V našich nejvyšších horách se uskutečnil další ročník otevřeného dálkového skialpinistického přeboru velitele Pozemních sil AČR

Krkomen Trophy 2019

Otevřený přebor velitele pozemních sil Krkomen je od roku 2009 každoročně pořádán v atraktivním, ale někdy i drsném prostředí Krkonoš. Realizací závodu byl opět pověřen 15. ženijní pluk Bechyně, který má s organizací takovýchto závodů bohaté zkušenosti.

Cílem závodu je v náročném prostředí změřit síly těch nejlépe připravených týmů, a to jak v kategorii OPEN (složky IZS, zahraniční družstva), tak v kategorii ARMY. Daří se tak oslovovat širší veřejnost, což je oproti výlučně armádním závodům určitý rozdíl.

Nicméně Krkomen ctí vojenské pojetí závodu. Při slavnostním a závěrečném ceremoniálu spolu s vlajkou ČR defiluje i historická zástava Roty Nazdar (hraničářské jednotky, která byla dislokována ve Špindlerově Mlýně v letech 1918–1939).

Historicky se pořádání závodu typu Krkomen může přenést až do období první republiky, kdy se ve zmiňovaném období konaly Závody lyžařských hlídek československé branné moci. Ty byly organizovány v tzv. výcvičných střediscích sloužících pro výcvik čs. horských jednotek. Výcvičnost našich družstev byla nejednou úspěšně konfrontována na mezinárodních závodech lyžařských hlídek ve Francii, Polsku, Rumunsku, ale

také v Československu. Soutěžní disciplíny byly poplatné tehdejší době. Soutěžilo se v různých kategoriích: závod v lyžařském stylu a zastavování, závod ve skoku na lyžích, závod překážkový, závod hlídkový se střelbou atd.

Zánik první republiky předznamenal i konec Závodů lyžařských hlídek československé branné moci. Po druhé světové válce byly lyžařské závody samozřejmě konány i nadále v rámci Československé lidové armády, ale již s ideologickým nádechem...

I současný Krkomen prošel určitým vývojem a postupem času se proměnil z etapového závodu na dálkový skialpinistický závod s mezinárodní účastí.

Letošní ročník, který byl pod názvem Krkomen Trophy 2019 za účasti zástupců pozemních sil i veřejnosti odstartován ze skiareálu Špindlerův Mlýn, byl ve znamení nového formátu a poprvé i za účasti zahraničního družstva polské armády. Organizátoři reflektovali na „poptávku“ po dálkových závodech typu Patrouille des Glaciers, armádního závodu ve švýcarských Alpách, jehož historie sahá do roku 1943 a v současné době se ho účastní na 3 000 závodníků. Organizátoři připravili v Krkonošském národním parku trať o úctyhodných

parametrech: vzdálenost 100 km s celkovým převýšením 6 500 m. Limit pro překonání tratě byl stanoven na 40 hodin. S těmito parametry se jedná o nejtěžší skialpinistický závod nejen v rámci resortu MO, ale i v rámci celé ČR.

Po zahajovacím ceremoniálu, jehož součástí byla i exhibice armádních instruktorů přesunů na sněhu a ledu, kteří předvedli prvky synchronního lyžování a sjezd v dobových prvorepublikových uniformách, se na start závodu postavilo 22 družstev příslušníků AČR, Horské služby a Hasičského záchranného sboru.

V úterý 26. 3. 2019 ve 22:00 hod. byl závod odstartován. Závodníci na úvod čekali sedmikilometrové stoupání na chatu Výrovka. Po předchozím deštivém dni a následném ochlazení byl svah ledový. Na tuto skutečnost doplatilo družstvo Horské služby č. 2 a družstvo 42. mechanizovaného praporu Tábor. Závodníci přišli o jednu, respektive v případě tábořského družstva o dvě lyže. Obě družstva následně odstoupila.

Na trase zřídili organizátoři dva typy občerstvovacích zastávek. Prvním byla zastávka pouze na občerstvení (čaj, izotonický nápoj, ovoce, slané a sladké), druhým pak zastávka s možností odpočinku

na připravených lůžkách se sortimentem občerstvení rozšířeným o teplou stravu. Do této kategorie spadala například i chata Výrovka, kterou závodníci navštívili celkem třikrát (7, 37 a 50 km).

Po zdolání „ledové hory“ na závodníky čekal sjezd Modrým dolem s překonáním největšího lavinového katastru v ČR a následný výstup Obrím dolem na Sněžku. Závodníci se stále pohybovali ve tmě, na ledě a na vrcholu Sněžky je bičoval vítr s nárazy téměř 100 km/hod. Ze Sněžky závodníci čekal sjezd k dalšímu občerstvovacímu místu na Růžové hoře a následný náročný sjezd pod Lanovkou do Pece pod Sněžkou. Při tomto sjezdu se zranil člen dalšího družstva Horské služby č. 3 a toto družstvo odstoupilo.

Z Pece pod Sněžkou vedla cesta závodníků opět vzhůru na Výrovku a pokračovala sjezdem do Dlouhého dolu a následným náročným výstupem Hrozeným dolem na úbočí Kozích hřbetů. Zde se již začal „lámat chleba“. Závodníci měli v nohách už 40 km, začalo svítat a na vrcholových partiích závodníci nadále sužoval silný vítr. Mnoho družstev v této části tratě začalo postupně odstupovat. Toto se nevyhnulo ani do té doby vedoucímu družstvu Horské služby č. 1,

kteří odstoupilo na Luční boudě. Závodníci opět zdolali nejvyšší horu ČR a tentokrát sjeli až do Horní Úpy. Následně je čekal výstup nad sjezdovku Javor, sjezd do Pece pod Sněžkou a výstup k dalšímu občerstvovacímu bodu na Jeleních loukách. Po doplnění energie závodníci vystoupali okolo Výrovky do sedla mezi Luční a Studniční horou a údolím Bílého Labe dojeli k dalšímu občerstvení. V nohách měli již více než 60 km. Aby nebylo stoupání málo, po dojetí do Špindlerova Mlýna závodníci pokračovali nad Labský důl a sjeli do Kotelních jam. Cestou měli možnost pod Šmídovou vyhlídkou využít občerstvení. Okolo Dvoraček vystoupali k Vrbatově boudě a čekal je zasloužený šestikilometrový sjezd po Masarykově cestě a vodovodní sjezdovce zpět do Špindlerova Mlýna. V Labském dole na 85. km na závodníky čekala poslední občerstvovací zastávka s možností odpočinku a hlavně teplý guláš. Po doplnění energie následoval výstup k Patejdlově boudě, následný sjezd na dno Labského dolu, výstup okolo Labské boudy na úbočí Vysokého kola a okolo Mužských kamenů, Petrovy boudy a Ptačího kamene konečně příjezd do cíle, který se nacházel na Brádlerych boudách.

Nejlépe se s nástrahami tratě popasovalo družstvo Hasičského záchranného sboru z Opavy, které závod dokončilo v čase 18 hodin a 55 minut. Celkové druhé místo obsadilo družstvo Horské služby č. 4 (20:31) a na celkovém třetím místě a prvním místě v kategorii „ARMY“ dojelo družstvo 13. dělostřeleckého pluku Jince (22:30) ve složení npor. Matěj Picka, por. Václav Zdražila a svob. Vojtěch Neumann. Následovalo je družstvo Agentury logistiky (26:29) ve složení kpt. Michal Pech, nrtm. Miroslav Šroler a čet. Jan Rada. Na třetím místě se v armádní kategorii umístilo družstvo vzdušných sil (31:26) ve složení npor. Miroslav Hovorka, npor. Martin Hejda, npor. Martin Marek. Na trati nechyběl ani dlouholetý matador armádních soutěží, vynikající sportovec a člověk, třiašedesátiletý čet. Jiří Špaček z Týniště n/Orlicí, který se svým týmem závod dokončil v čase 38:23. O extrémní náročnosti svědčí i to, že jej celkově dokončilo pouze 8 družstev. Ne nadarmo zní motto závodu: „Krkomen – závod pro opravdové tvrdáky“.

Text: kpt. Eduard Žíka, foto: Renata Foltysová

Příslušníci 13. dělostřeleckého pluku se zapojili do mnohonárodního cvičení NATO

Dynamic Front 2019

Armády 27 aliančních a partnerských zemí NATO se na území tří států zaměřily na zvýšení připravenosti a interoperability v oblasti plánování, řízení a provádění společné palebné podpory na operačním a taktickém stupni velení. Do cvičení se zapojila četa dělostřeleckého průzkumu, radiolokační četa 13. dělostřeleckého pluku Jince a příslušníci koordinace palby.

Ve výcvikových prostorech v německém Grafenwoehru, polské Toruni a lotyšské Rize prokázaly společnou sílu během dvou týdnů přes tři tisícovky vojáků při bojových střelbách z dělostřeleckých systémů a bitevních vrtulníků.

„Cvičení se účastnili i vojáci z 13. dělostřeleckého pluku, konkrétně četa dělostřeleckého průzkumu s prostředky Iveco LOV-Pz a radiolokační četa s mobilními dělostřeleckými radiolokátory ARTHUR,“ informuje major Štěpán Zvěřina ze 131. dělostřeleckého oddílu a zároveň řídící cvičení za českou část. „V polské Toruni pak byly nasazeny jednotky dělostřeleckého průzkumu a radiolokační čety. Jejich úkolem bylo podílet se na vyhledávání cílů a navádění paleb ve spolupráci s aliančními palebnými prostředky. V lotyšské Rize měli dělostřelecké zastoupení příslušníci koordinace palby, kteří dlouhodobě působili v prostoru operace spolu s kanadskou jednotkou sil Posílené předsunuté přítomnosti (eFP – Enhanced Forward Presence). Jádro

tohoto úkolového uskupení tvořila minometná četa 71. mechanizovaného praporu.“

Vyzkoušeli speciální munici

Vojáci z čety dělostřeleckého průzkumu byli po dobu bojových střelb nepřetržitě na pozorovacím stanovišti, odkud na vyžádání plnili úkoly spolu s kolegy z americké armády.

„Měli možnost plnit palebné úkoly se speciální municí, která není v podmínkách české armády běžně dostupná,“ vysvětluje major Zvěřina. „Vyzkoušeli si například osvětlování a zadymování bojiště za podpory americké houfnice 105mm M119.“

Jinečtí zabodovali

Ti specialisté, kteří absolvovali kurz JFO (Joint Fires Observer), se zúčastnili společného výcviku s americkými a polskými leteckými návodčími. Ti je přibráli ke spolupráci při bojových střelbách bitevních vrtulníků AH-64

Apache. „Naši návodčí byli ze strany aliančních partnerů hodnoceni tak vysoko, že jim byl přidělen prostor ve víceúčelovém vrtulníku UH-60 Black Hawk, ze kterého prováděla skupina vybraných návodčích navedení dělostřelecké palby,“ upozorňuje major Štěpán Zvěřina.

„Účast na mezinárodním cvičení spolu s ostatními aliančními a partnerskými armádami NATO poskytla našim vojákům možnost ověřit si, že metody a postupy, které cvičí doma, jsou správné a jsou schopni je efektivně využít i v rámci mezinárodního prostředí,“ konstatuje velitel čety dělostřeleckého průzkumu nadporučík Daniel Holesz.

Přínosné bylo také využití české radiolokační čety v mezinárodním prostředí. Mobilní radiolokátory ARTHUR byly spolu s polskými a americkými radary začleněny do systému včasného varování, jehož cílem je ochrana vlastních jednotek proti nepřímé palbě nepřítele. Hlavní roli hrály i ve spolupráci při umlčování dělostřeleckých prostředků nepřítele.

Obsluha radiolokátorů výzvou

„Cvičení Dynamic Front 2019 bylo pro naši obsluhu radiolokátorů velkou výzvou,“ hodnotí význam cvičení pro radiolokační četú její velitel poručík Martin Viktora. „Z důvodu krátké délky střely, malého náměru a omezenosti volby pozorovacích stanovišť musely obsluhy využít veškerých získaných zkušeností pro co nejlepší nastavení radiolokátorů. Velkým přínosem byla možnost detekce raketometných prostředků, kterými již naše armáda nedisponuje. Všichni také uvítali možnost procvičit si vedení palebných úkolů v angličtině a měli jsme možnost seznámit se s prostředky, technikou a metodickými postupy aliančních armád.“

Dojem, který zanechali příslušníci 13. dělostřeleckého pluku v mezinárodní konkurenci u koaličních partnerů, byl velmi pozitivní. „Je to jediné cvičení svého druhu, které se zaměřuje na zvyšování schopností dělostřelctva v rámci aliančních a partnerských států NATO,“ dodal náčelník štábu 131. dělostřeleckého oddílu major Štěpán Zvěřina. „Pravidelnou účastí na tomto cvičení můžeme sjednocovat naše postupy s aliančními jednotkami a dělat dobrou vizitku českým dělostřelcům.“

Dvě L-159 v akci

Do cvičení Dynamic Front 19 se zapojila i dvojice strojů L-159 Alca z výzbroje 212. taktické letky Čáslav. Obě Alcy startovaly z domácího čáslavského letiště a jejich cílem během dvouhodinové mise byl německý výcvikový prostor Grafenwoehr. Oba piloti poskytovali

přímou leteckou podporu (CAS – Close Air Support) za použití ostré kanonové munice.

Obě Alcy byly vybaveny 20mm kanonovým kontejnerem ZPL-20 Plamen a vzhledem ke vzdálenosti a nutnosti působit téměř hodinu v bitevním prostoru i čtveřicí přídatných nádrží na 350 litrů paliva. Ty umožily protáhnout celkový čas jejich mise až na dvě hodiny. Zapojení čáslavských pilotů a jejich lehkých bitevníků do cvičení Dynamic Front bylo i pro ně dobrou

zkušeností při zdokonalování vedení bojové činnosti k podpoře pozemních jednotek na velkém aliančním cvičení. I oni se museli soustředit na plnění úkolů, které museli během dvouhodinové mise plnit.

Text: Jana Deckerová, foto: kpt. Martin Sůva

